

Krajskému soudu v Českých Budějovicích

prostřednictvím

Okresního soudu v Táboře
nám. Mikoláše z Husi 43
390 17 Tábor
dvojmo

Sp. zn. [REDACTED]

V Praze dne 2.9.2008

Obžalovaná:

[REDACTED], nar. [REDACTED]
bytem [REDACTED]
trestný čin podle ust. § 187 odst.1 TZ

Obhájkyně:

JUDr. Klára Veselá Samková, advokátka,
se sídlem Španělská 6, 120 00 Praha 2

ODVOLÁNÍ
proti rozsudku Okresního soudu v Táboře č.j. [REDACTED] ze dne 23.7.2008

I.

1) Rozsudkem Okresního soudu v Táboře vydaného pod č.j. [REDAKCE] ze dne 23.7.2008 byla obžalovaná uznána vinnou trestným činem nedovolené výroby a držení omamných a psychotropních látek a jedů podle ust. § 187 odst. 1 trestního zákona a odsouzena k trestu odnětí svobody v trvání 2 měsíců, jehož výkon byl podle ust. § 58 odst. 1 a § 59 odst. 1 trestního zákona podmíněně odložen na zkušební dobu 12 měsíců.

2) Obžalovaná se proti rozsudku v celém jeho rozsahu, tedy proti všem jeho výrokům, na místě odvolala do protokolu o hlavním líčení.

3) Nyní obžalovaná toto své **o d v o l á n í** k výzvě Okresního soudu v Táboře ze dne 27.8.2008 doručené obhájkyňi dne 1.9.2008 písemně odůvodňuje prostřednictvím své obhájkyňe.

II.

Odvolání **zdůvodňuje** obžalovaná následovně:

1) Obžalovaná se měla trestněprávního jednání dopustit tím, že

1. v období od dubna 2006 do října 2006 v obci [REDAKCE], okres [REDAKCE], na pozemku přiléhajícím k domu č.p. [REDAKCE] vysela semena a vypěstovala nejméně tři rostliny konopí, které po sklizni usušila a získala dosud přesně nezjištěné množství využitelné suché drti s přesně nezjištěným obsahem účinných látek ze skupiny tetrahydrokanabinolů, a část takto získané sušené rostlinné drti použila pro svoji potřebu ve formě kouření, tedy toxikomanicky zneužila

a

2. že v období nejméně od dubna 2007 do 23.8.2008 v obci [REDAKCE], okres [REDAKCE] na pozemku příslušejícím k domu č.p. [REDAKCE] vysela přesně nezjištěné množství semen a vypěstovala nejméně 26 rostlin konopí, ze kterých po průběžném sklizení a usušení získala nejméně 565 g sušené rostlinné drti s koncentrací účinné látky delta-9-THC ve výši 0,9 %, což představuje 5 g uvedené účinné látky, 65 g sušené rostlinné drti konopí obsahující 0,7 % delta-9-THC, což činí 0,45 g uvedené účinné látky, 325 g sušené rostlinné drti konopí obsahující 1,8 % delta-9-THC, což představuje 5,8 g uvedené účinné látky, 554 g sušené rostlinné drti z deseti kusů rostlin konopí o výšce 10-220 cm s koncentrací delta-9-THC 1,5 %, což představuje 8,3 g uvedené účinné látky, 329 g sušené rostlinné drti ze sedmi kusů rostlin konopí o výšce 120-160 cm s obsahem delta-9-THC 1,7 %, což představuje 5,5 g uvedené účinné látky a 113 g sušené rostlinné drti z devíti vzrostlých kusů rostlin o výšce 20-120 cm obsahující 1,4 % delta-9-THC, což představuje 1,5 g uvedené účinné látky,

a vypěstovala tak rostliny obsahující ve svém souhrnu celkem 26,55 g účinné psychotropní látky delta-9-THC, přičemž delta-9-THC (tetrahydrokanabiol) je v systematice zákona č. 167/1998 Sb., o návykových látkách zařazen mezi psychotropní látky v příloze 4 seznamu I psychotropních látek a konopí (rod Cannabis) zařazeno v příloze 3 s odkazem na seznam IV jednotné úmluvy o omamných látkách, když pěstování konopí obsahující více než 0,3 % látek ze skupiny tetrahydrokanabinolů je v § 24 písm. a) cit. zákona zakázáno,

tedy **údajně neoprávněně vyrobila omamnou látku.**

2) Obžalovaná měla tak dle názoru soudu svým jednáním naplnit skutkovou podstatu trestného činu nedovolené výroby a držení omamných a psychotropních látek a jedů dle ust. § 187 odst. 1 TZ.

Základem trestnosti jednání je jednak naplnění znaků trestného činu dle zákona a dále společenská nebezpečnost takového jednání, přičemž obě tyto podmínky musí být splněny zároveň. K trestnosti jednání se tedy vyžaduje, aby naplňovalo jednak formální stránku trestného činu a dále i materiální znak, tedy společenskou nebezpečnost. Dle ust. § 3 odst. 2 zákona č. 140/1961 Sb., trestní zákon (dále TZ), čin, který jinak vykazuje znaky trestného činu, jím není, pokud jeho stupeň společenské nebezpečnosti je nepatrný.

O splnění obou těchto podmínek lze dle názoru obžalované pochybovat. Obžalovaná se cítí být nevinná.

3) Rozsudek napadá obžalovaná zejména proto, že jednání obžalované bylo nesprávně právně zhodnoceno z hlediska příslušných ustanovení trestního zákona, skutková zjištění jsou chybná a neúplná a v řízení, které napadenému rozsudku předcházelo, došlo k podstatným vadám.

4) Obžalovaná pouze připomíná, že nebyla obžalována ani souzena pro vyrábění mastí, másla a koupelí z konopí a soud výslovně uvedl, že v takovém jednání nespátřuje trestný čin. Obžaloba a i soud spařovali trestný čin pouze v inhalaci konopí ve vodní dýmce. Přitom bez dalšího soud vzal za prokázané, že jednak inhalace konopí ve vodní dýmce způsobuje konkrétně u obžalované psychoaktivní účinky a je „toxikomanským“ zneužitím, jednak veškeré množství u obžalované zabaveného konopí považoval automaticky za určené k inhalaci, aniž by vzal v potaz, že obžalovaná z převážné většiny hmoty vyrábí masti, konopné máslo, anebo rostlinnou drť používá ke koupelím. V řízení nebylo vůbec prokázano, kolik vypěstované účinné látky delta-9-THC hodlala obžalovaná užít právě formou inhalace ve vodní dýmce. Nadto nebylo žádným důkazem prokázano, že by inhalace konopí u obžalované v dávce, v jaké je k léčebným účelům užívá, způsobovala u obžalované větší psychoaktivní účinky, než například vypití šálku kávy.

5) Soud navíc uvádí, že obžalovaná konopí zneužila k „toxikomanickým“ účelům, když je „kouřila“ ve vodní dýmce. Nahlédneme-li však do slovníku cizích slov, znamená pojem „toxikomanie“ doslova „drogová a léková závislost, kdy bez drogy vzniká v těle abstinenci syndrom a závislá osoba je nucena zvyšovat dávku pro dosažení stejného účinku“. **Toto však není případ obžalované, která na konopí závislá není.** Žádná taková závislost u ní nebyla nikdy prokazována a ani u ní neexistuje. Inhalace konopí u každého jedince vyvolává jiné účinky, přičemž konkrétně u obžalované žádné psychoaktivní účinky nevyvolává, objevuje se u ní pouze občas krátké zatočení hlavy, které však může souviset se změnou frekvence dýchání. Nemůže tak soud odůvodnit své rozhodnutí tím, že u obžalované kouření marihuany „vyvolává psychoaktivní účinky“, kdežto mazání mastí ne (když toto nebylo v řízení prokázano...) a že konopí „toxikomanicky zneužila“ (když není na konopí závislá...)

6) Obžalovaná byla odsouzena za trestný čin nedovolené výroby a držení omamných a psychotropních látek a jedů, konkrétně soud uvádí, že obžalovaná „vyráběla“ omamnou látku. Zde soud bohužel zásadním způsobem pochybil, neboť obžalovaná rostliny „nevyrobila“, ale dle ustálené judikatury a také odborné literatury je pouhé vypěstování rostlin „opatřením“ podle ust. § 187 odst. 1 a její držení pro vlastní potřebu „přechováním“ dle ust. § 187a TZ (viz Šámal, P., Púry, F., Rizman, S. Trestní zákon. Komentář. II. díl. 6., doplněné a

přepřacované vydání. Praha: C. H. Beck, 2004, 1154s.). V takovém případě by „přechovávání“ omamné látky bylo trestné jen za předpokladu, že by tak pachatel činil v množství „větším než malém“.

7) Podstatné však je, že „opatření“ omamné látky je dle ust. § 187 odst. 1 trestné pouze v případě, že tak pachatel učiní „pro jiného“. Tak tomu v daném případě nebylo, protože obžalovaná rostliny pěstovala výhradně pro svou vlastní potřebu. **„Opatření“ omamné látky pro svou potřebu není trestné**, neboť dle ust. § 188 odst. 1 TZ je trestné pouze opatření „předmětu určeného k nedovolené výrobě omamné nebo psychotropní látky“. Pokud však již samotná rostlina je omamnou nebo psychotropní látkou, jak je tomu právě v případě konopí, nelze ji v žádném případě posuzovat dle ust. § 188 odst. 1 TZ, tedy jako „předmět určený k nedovolené výrobě omamné nebo psychotropní látky“ (viz Šámal, P., Púry, F., Rizman, S. Trestní zákon. Komentář. II. díl. 6., doplněné a přepřacované vydání. Praha: C. H. Beck, 2004, 1154s.).

8) **Soud tedy nemohl uznat obžalovanou v žádném případě vinnou dle ust. § 187 odst. 1 TZ, ale jedině a maximálně dle ust. § 187a TZ.** Dle ust. § 187a se trestného činu dopustí ten, kdo bez povolení přechovává omamnou nebo psychotropní látku nebo jed v množství větším než malém. V ust. § 187a odst. 1 však je trestní sazba mnohem mírnější a to „až dvě léta nebo peněžitý trest“ oproti jednomu roku až pěti létům v ust. § 187 odst. 1, podle kterého byla obžalovaná nesprávně odsouzena. I pokud soud vyměřil obžalované trest pod dolní hranici sazby, je neoddiskutovatelné, že zákonodárce nižší trestní sazbou u trestného činu dle ust. § 187a TZ vyjádřil, že **tento čin je pro společnost několikanásobně méně nebezpečný, než trestný čin dle ust. § 187 odst. 1 TZ.** Je tomu tak zejména proto, že tímto činem ohrožuje pachatel potencionálně pouze sám sebe a nikoliv jiné členy společnosti.

9) Obžalovaná se zároveň domnívá, že množství omamné látky v rostlinách, které vypěstovala, nebylo „větší než malé“ a tedy její jednání nemůže být trestné ani dle ust. § 187a TZ. Více k této otázce viz bod ad 4) výše.

10) Dle názoru obžalované však v každém případě její jednání nebylo zásahem do zájmů společnosti chráněných trestním zákonem tak, jak to měl na mysli zákonodárce. Nejednalo se o činnost, kterou by obžalovaná jakkoliv škodila společnosti, ale mohla uškodit maximálně sama sobě. Motivem obžalované bylo jednoznačně pomáhat a léčit. **Obžalovaná tak dle svého názoru neohrozila objekt trestného činu, tj. zájem chráněný trestním zákonem, a nemohla naplnit skutkovou podstatu trestného činu.**

11) Obžalovaná toliko opakuje, že základem trestnosti jednání je jednak naplnění znaků trestného činu dle zákona a dále společenská nebezpečnost takového jednání, přičemž obě tyto podmínky musí být splněny zároveň. K trestnosti jednání se tedy vyžaduje, aby naplňovalo jednak formální stránku trestného činu a dále i materiální znak - společenskou nebezpečnost. Dle ust. § 3 odst. 4 TZ platí, že stupeň nebezpečnosti činu pro společnost je určován zejména významem chráněného zájmu, který byl činem dotčen, způsobem provedení činu a jeho následky, okolnostmi, za kterých byl čin spáchán, osobou pachatele, mírou jeho zavinění a pohnutkou.

12) Soud by tak neměl slepě aplikovat formální znaky skutkové podstaty, ale měl by především rozhodovat s ohledem na materiální hledisko – **nebezpečnost činu pro společnost**, která opravdu v daném případě je nižší než nepatrná. Co se týče osoby obžalované, nebyla nikdy trestně stíhána, žije řádným, byť poněkud bohémským životem, na samotě na venkově,

její sociální vazby jsou zcela normální. Obžalované je již 51 let. Obžalovaná pracovala pro Evropskou komisi, aktivně se angažovala v politice, v současné době vykonává překladatelskou a publikační činnost a zajímá se o lidové léčitelství. Obžalovaná nikdy nebyla závislá na alkoholu ani na drogách.

13) K pěstování konopí se obžalovaná sama přiznala. Obžalovaná není na inhalaci marihuany v žádném případě závislá a inhalace prostřednictvím vodní dýmky u ní kromě uvolnění dýchacích cest nezpůsobuje žádné negativní následky ani nežádoucí psychoaktivní účinky. I kdyby však konopí psychoaktivní účinky u obžalované způsobovalo, nemohla by být trestána za to, že škodí sama sobě, aniž by jakkoli ohrožovala společnost. Obžalovaná ani záměrně nekupuje konopí od pouličních prodejců a nepodporuje tak obchod s omamnými látkami, což by spíše mohlo být společensky „nebezpečné“.

14) Obžalovaná je bohužel nemocná. Trpí již léta vážným astmatem, cukrovkou a trápí ji také artróza. Obžalovaná od své babičky – bylinkářky, a v odborné literatuře, zjistila, že léčivé látky obsažené v konopí by jí mohly pomoci. Užívání doma vypěstovaného konopí v léčebných dávkách formou inhalací jí pomáhalo uvolňovat dýchací cesty při potížích s dýcháním vzniklých v důsledku astmatu. V důsledku toho nemusela obžalovaná užívat tak velké množství chemických léků.

15) Úmyslem zákonodárce při uzákonění trestného činu nedovolené výroby a držení omamných a psychotropních látek a jedů bylo chránit společnost před drogovými velkovýrobci, mafiánskými bossy a dealery a nikoliv před osamělým člověkem, který si vypěstuje pár rostlinek konopí pro vlastní potřebu, a navíc pro lékařské účely, a tuto konzumuje výhradně ve své domácnosti. **Společenská nebezpečnost jednání obžalované skutečně není větší, než společenská nebezpečnost pěstitele švestek, který si z nich vypálí pár litrů slivovice, kterou pak sám vypije.** Vždyť všichni víme, že vypití sklenice slivovice způsobí mnohem horší společenské a zdravotní následky, než vykouření cigarety marihuany „v obýváku“.

16) **Je nepochybné, že společenská nebezpečnost jednání obžalované je naprosto minimální, až nulová, a to i kdyby soud shledal, že jednání obžalované naplňuje ostatní znaky skutkové podstaty. Obžalovaná tímto svým jednáním nikoho neohrožovala, nikomu nehrozila žádná újma na zdraví ani na majetku a neexistuje tu žádné jiné riziko pro společnost spojené s jejím jednáním. Dle názoru obžalované tak vůbec nebyla naplněna materiální stránka trestného činu.**

17) Soud také neměl své rozhodnutí v trestním řízení opřít o dokument „Konopná paní“, který odvysílala Česká televize, neboť se nemohlo jednat o zákonným způsobem získaný důkaz. Přesto však v odůvodnění soud poukazuje na mnohé věty, které v dokumentu zazněly.

18) Soud by měl navíc přihlédnout též k tomu, že v sousedních zemích se již legislativa ohledně konopí začíná uvolňovat a např. v sousedním Nizozemí je kouření a přechovávání konopí zcela legální (v Nizozemí existuje přes 1200 tzv. „coffeeshopů“, kde se prodává marihuana a hašiš). Zákaz přechovávání konopí je tak spíše přežitkem z dob minulých, neboť je vědecky dokázáno, že jeho užívání nemá horší následky pro společnost a jedince, než užívání alkoholu. **Zákonodárce jistě počítal s tím, že soudy budou při aplikaci daných ustanovení trestního zákona skutečně přihlížet k hledisku konkrétní společenské nebezpečnosti a nebudou trestat občasné příležitostné používání vlastnoručně vypěstovaného**

konopí v léčebných dávkách. Tak jako pomluva souseda není trestným činem pomluvy, i když naplní formální znaky skutkové podstaty, stejně tak vypěstování pár rostlinek konopí pro vlastní potřebu nemůže být trestným činem nedovolené výroby a držení omamných a psychotropních látek a jedů, neboť se to **příčí úmyslu zákonodárce**.

19) Obžalovaná se ke svému jednání přiznala, a to dokonce na kameru České televize, spolupracovala s Policií. Nevěděla, že by se mohlo jednat o trestný čin, neboť marihuanu používala výhradně pro svou osobní potřebu k lékařským účelům. Protože si nechtěla opatřovat drogu pro léčebné účely od pouličních dealerů (což by bylo v množství menším než malém beztrestné) a podporovat tak pouliční kriminalitu, rozhodla se, že si léčivou látku vypěstuje sama. Obžalovaná považovala konopí za bylinku jako každou jinou. Tak, jako vypití meduňkového čaje na uklidnění nervozity a navození spánku není „toxikomanií“, tak ani inhalace léčebné dávky konopí ve vodní dýmce nemůže být považována za „toxikomanií“.

20) Soud ve svém odůvodnění naznačil, že sám nepovažuje jednání obžalované za společensky nebezpečné (viz i udělení „symbolického“ trestu), ale obává se zároveň, aby zproštění obžaloby nemělo ten účinek, že by se vlastně legalizovala průmyslová výroba marihuany velkoproducenty drog. Obžalovaná tak byla vlastně odsouzena jako „odstrašující případ“ a pouze proto, aby její odsouzení případně odradilo velkoproducenty drog od páchání trestné činnosti. Takový postup soudu však byl vadný, neboť je to právě soud, kdo **musí při aplikaci práva přihlížet ke konkrétním okolnostem případu**. Je tak rozdíl mezi drogovým gangem, který pěstuje konopí za účelem zisku a za účelem jeho šíření mezi širokou populací a osobou v důchodovém věku, která si na své zahrádce vypěstuje pár rostlinek pro vlastní potřebu výhradně k léčebným účelům. Tady právě měla nastoupit ničím nenahraditelná úloha soudu jako hledače spravedlnosti a přiměřenosti. Soud však pochybil, když tuto svou odpovědnost přenesl na zákonodárce tvrzením, že by se nejprve musel změnit zákon. Takový postup soudu nebyl správný. Soud měl právě důsledně uvážit všechny okolnosti případu a udělat ve svém rozhodování rozdíl mezi „průmyslovým velkopěstitelem“ a „babkou bylinářkou“ a zde právě posoudit, jestli byl **v konkrétním případě** naplněn materiální znak trestného činu. Což dle přesvědčení obžalované nebyl.

21) Navíc je zřejmé, že **subjektivní stránka trestného činu** nedovolené výroby a držení omamných a psychotropních látek a jedů **vyžaduje úmysl**, tedy alespoň to, že pachatel trestného činu nechtěl trestný čin způsobit, ale pro případ, že tak učiní s tím byl srozuměn. Obžalovaná byla přesvědčena o tom, že svým jednáním neporušila trestní zákon. V žádném případě si nebyla vědom, že by svým jednáním naplňovala znaky trestného činu a neměla ani v nejmenším úmysl ho svým jednáním spáchat.

Obžalovaná je přesvědčena o tom, že je nevinna.

III.

Vzhledem k uvedeným podstatným vadám, navrhuje obžalovaná, aby odvolací soud zrušil rozsudek v celém rozsahu a sám zprostil obžalovanou obžaloby.